

РЕШЕНИЕ

№ 5972

гр. София, 03.10.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 23 състав,
в публично заседание на 30.09.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Антоанета Аргирова

при участието на секретаря Ина Андонова, като разгледа дело номер **11** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е с правно основание чл.112, ал.1, т.4 от Закона за здравето /ЗЗ/ и е по реда на Глава десета, раздел I чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

С Експертно решение /ЕР/ №0723 от зас.142/07.11.2012 г. на НЕЛК, ОРТОПЕДИЧНИ БОЛЕСТИ, по жалба на освидетелстваното лице А. Г. Д. е потвърдено ЕР №2201/03.10.2012 г. на ТЕЛК, Общи заболявания при МБАЛ АД-гр.Ш., в оспорената му част-относно липсата на причинна връзка за военна инвалидност.

Така постановеното решение, в срока по чл.149, ал.1 от АПК и по реда на чл.152 от АПК е било обжалвано от освидетелстваното лице. Жалбоподателят излага, че е „служил вярно на НРБ от 1950 г. до 1962 г. в строго секретно разузнавателно парашутно поделение в [населено място]”. Излага още, че е „хвърлял Ш-14 и 18 и за всеки скок е имал последствия” и, че на всяко занятие е носел радиостанция, която тежала 11 кг. Иска АССГ да постанови решение, с което да отмени оспореното решение на НЕЛК.

В с.з. пред Административен съд-София град, жалбоподателят не се явява и не се представлява.

Ответникът се представлява от юрисконсулт А., която оспорва жалбата й моли за отхвърлянето й.

Административен съд-София град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание

чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

С ЕР №0081 от зас.008/13.02.2009 г. на НЕЛК, Психични болести” /л.16/, на А. Г. Д. е определена 96% трайно намалена работоспособност /ТНР/, пожизнено. ЕР е било издадено въз основа на влязло в сила съдебно решение-Решение №118/24.01.2008 г., постановено по адм.дело №5034/2007 г. на АССГ, II о., 24-ти състав, оставено в сила с Решение №11084/24.10.2008 г. по адм.дело №5255/2008 г. на ВАС, VI о., приложени в приетото по делото медицинско експертно досие /МЕД/ на лицето.

Видно от съдържащите се в МЕД на лицето документи, А. Д. е [дата на раждане] , като от 23.10.1960 г. до 10.10.1962 г. е бил на редовна военна служба /Удостоверение №1926/21.3.2006 г. на Главно управление на архивите при МС, Дирекция „Централен военен архив”/.

Производството пред ТЕЛК е започнало по молба-декларация №ТЛ-06-1647/06.07.2012 г. Изложените от лицето мотиви в негова молба до началника на Военна академия /л.133-л.135 от МЕД/, за това да поиска признаването на военна инвалидност са: „Гледам един 80-годишен човек, който е военен инвалид, а същият си върши спокойно всички физически работи. Аз като го гледам и аз съм 10 години по-малък от него и си казвам: Защо да не си подам молба и кандидатствам за такава военна инвалидност ?...”

ЕР №2201/03.10.2012 г. на ТЕЛК е отказано признаването на причинна връзка-военна инвалидност, поради липса на решение на ЦВМК, че заболяванията са в резултат от това, Д. да е пострадал или заболял по време на военна си служба-чл.75, ал.1 и ал.2 от НМЕ. Съгласно посочените разпоредби, при пенсия за военна инвалидност, ТЕЛК и НЕЛК вземат решение дали трайно намалената работоспособност/степен на увреждане е резултат от това, че лицето е пострадало или заболяло през време на военната служба. Решението на Централната военномедицинска комисия е задължително за ТЕЛК /НЕЛК/ само относно времето, през което лицето е пострадало или заболяло.

Данни за това, Д. да е пострадал или заболял по време на военна си служба от 23.10.1960 г. / а не както се сочи в жалбата от 1950 г., когато е бил на 9 години/ до 10.10.1962 г., действително няма в МЕД на лицето. Не се сочат и не се представят и в съдебното производство.

В решението на ТЕЛК е посочено още, че Д. е отказал пред целия състав на Комисията да бъде прегледан за преосвидетелстване по повод влошено здравословно състояние, поради което ТЕЛК не е се произнесла за %, вид и степен на увреждане за общи заболявания. Отказал е и да бъде пренасочен към СТЕЛК, Психични заболявания-гр.В..

По жалба на Д., с оспореното в пределите на настоящото съдебно производство ЕР, НЕЛК е потвърдила ЕР на ТЕЛК в частта за липса на причинна връзка за военна инвалидност.

С определението за насрочване на делото от 19.02.2013 г., съдът служебно е допуснал извършването на СМЕ, вещото лице по която да отговори на въпроса дали е налице причинно следствена връзка между заболяванията на жалбоподателя и редовната му военна служба. В заявление от 17.04.2013 г., назначеното по делото вещо лице е изложило, че в проведен разговор по телефона, жалбоподателят е заявил, че не може да се яви на преглед, поради травматична увреда, както и че не разполага със средства

за заплащане на депозит за възнаграждение за вещо лице. По този повод с протоколно определение от 29.04.2013 г., съдът е постановил жалбоподателят да бъде уведомен, че при липса на средства за заплащане на депозита за вещо лице, би могъл да поиска освобождаване от разноски за производството с молба, към която да приложи доказателства, включително декларация за доходите, които получават той и членовете на семейството, с които живее, имущественото му състояние и семейно положение, като му е определил за това 14-дневен срок от получаване на препис от протокола. Предупредил го е, че ако не поиска освобождаване от разноски и не посочи друга основателна причина за незаплащане на депозит за вещо лице, ще отмени определението, с което е допуснал извършването на СМЕ и, че при недоказване на твърденията, изложени в жалбата, същият ще понесе неблагоприятните процесуални последици от това. Указал му е и правото да поиска и предоставяне на безплатна правна помощ, във вид на процесуално представителство, чрез назначаване на адвокат – особен представител. Препис от протокола е бил получен на посочения в жалбата адрес още на 21.05.2013 г. от С. А., син на жалбоподателя. До изтичането на предоставения 14-дневен срок, включително и до момента на о. с.з.- на 30.09.2013 г., по делото не са постъпили молба или становище на жалбоподателя. Предвид това и като съобрази надлежното съобщаване на препис от протокола чрез връчването му на лице от адреса-чл.46, ал.2 от ГПК, вр.чл.144 от АПК, съдът отмени определението за допускане на СМЕ-чл.253 от ГПК, вр.чл.144 от АПК.

При така приетото за установено от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Подадена е срещу акт, който подлежи на оспорване по съдебен ред, от лице, легитимирано да го оспори. За спазен съдът приема и преклузивият 14-дневен срок за подаването на жалба при липса на данни в МЕД за датата на съобщаване на решението на НЕЛК на жалбоподателя.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното ЕР е постановено от компетентен орган, при спазване на установената форма и административнопроизводствените правила. Решението е мотивирано, като правилно са установени релевантните за случая факти и при спазване на приложимите за тях материалноправни норми:

Съгласно чл.73, ал.1, т.3 от НМЕ, ТЕЛК и НЕЛК се произнасят по причинната връзка при определяне на военна инвалидност въз основа на решение на ведомствената медицинска комисия или документ от командването на военната част, на която лицето е съдействало, или съдебно решение. По делото липсват каквито и да било данни, жалбоподателят да е пострадал или заболял по време на редовната си военна служба през 1960 г.-1962 г. /чл.75, ал.1 и ал.2 от НМЕ/, а още по-малко заболяванията, от които безспорно страда към настоящия момент и за които му е призната пожизнено 96 % ТНР с ЕР №0081 от 13.02.2009 г. на НЕЛК, да са резултат от увреждане настъпило по време на тази служба.

С оглед на изложеното и след като при извършената по реда на чл.168, вр.чл.146 от АПК проверка не констатира основания за незаконосъобразност на обжалваното ЕР, съдът намери жалбата за неоснователна.

Мотивиран така и на основание чл.172, ал.2, предл. пето от АПК, Административен съд-София град, II отделение, 23-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на А. Г. Д. срещу Експертно решение №0723 от зас.142/07.11.2012 г. на НЕЛК, ОРТОПЕДИЧНИ БОЛЕСТИ.

Решението може да бъде обжалвано чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: